

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVIII. De publica laetitia ac festivitate Antiochenorum ob Juliani caedem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἐπιόν δὲ γε φασὶ δὲ ξάμβρον τὴν πληγὴν, ἐ-
 ζὺς πωλῆσαι τὴν χεῖρα ἑαίματι, καὶ τὸ
 ῥήγαι εἰς τὸν αἶρα, καὶ φάναι νενίκηκας γαλι-
 λαίε καὶ κτ' ταυτὸ τὴν νίκην ὁμολογήσαι, καὶ
 τὴν βλασφημίαν τολμῆσαι ἕτως ἐμὲ θύη-
 τω.

Ajunt autem illum vulnere accepto,
 statim haustum manu sua sanguinem
 in caelum jecisse, hac dicentem, vicisti
 Galilae: & uno eodemque tempore,
 tum victoriam confessum esse, tum
 blasphemiam vomuisse. Adeo vecors
 fuit ac demens.

Κεφ. κς'.

Περὶ τῆς ἐν κάρραις μετὰ τὴν ἀνάρεσιν ἀπὸ φουροδείσεως
 γουτείσεως.

ΜΕΤὰ τὴν σφαγὴν, αἱ τῆς ἐκείνης γου-
 τείας ἐφωρέθησαν μαγανείαι. Κάρ-
 ραι γὰρ πόλις ἐστὶν ἐπὶ κενῆς ἐξοχῆς τῆς ἀσβεστίας. Β
 τὰ λείψανα διὰ ταύτης ὁμάται τὴν πο-
 ρεῖαν ποιέμεν, τὴν γὰρ εἶδον ὡς ἐυσεβεία
 κοσμημένω δυνάμει κατὰ λέλοιπεν, εἰς τὸν
 αἶρα τῶν δυοσεβῶν πηρώμενον σπικὸν εἰσελθὼν,
 καὶ πᾶσι ἐν τῷ σπικῷ κοινῶν ἔστι ἑμύσας
 Ἰηλεῖσας, κλεῖθρα καὶ σήμαντρα ταῖς θυ-
 ραῖς ἐπέθηκε, καὶ πᾶσι ταῖς προσεδρόμην
 προσέταξε στρατιώτας, μηδὲν αἰσῶ τῶν θυ-
 ρῶν ἤραθ' ἕως τῆς ἐπανόδου κελύσεως. ἐπεὶ
 ὁ θάνατος ἀπηνήθη, καὶ ἐυσεβὴς βασιλεία
 ἦν δυοσεβῆ διεδέξατο, εἰσὼ γηρόμενοι ἔσκη-
 ῶν τὴν ἀξιάγασον ἑβασίλειῶς ἀνδρείαν τὴν
 καὶ σοφίαν, καὶ πρὸς ταῖς ἐυσεβείαν. εἶδον
 γυναικοὶ ἐκ τῶν τειχῶν ὑψηλοτέρων, ἐπι-
 ταμένας ἔχον τὰς χεῖρας ἢ ἀνακείρας ὁ αλι-
 τήρι τὴν γαστέρα, τὴν νίκην δὲ ἔπειθε τὴν κτ'
 πρῶτον διὰ τῆς ἡπάλου ἔγω. τὸ μὲν ἐν ἐν
 κάρραις ἐφωρέθη τὸ μυσθ.

CAP. XXVI.

De magicis maleficis post ejus obitum re-
 pertis apud Carras.

ÆTERUM post ejus cadem, ma-
 gica ipsius artes ac machinationes
 detectæ sunt. Carræ enim civitas im-
 pietatis ejus reliquias adhuc servat. Per
 hanc urbem stolidus ille iter faciens:
 Edessam enim, utpote Christiana pie-
 tate insignem, ad levam reliquerat:
 cum in fanum quoddam, quod ab im-
 piis colebatur, ingressus esset, ibique
 arcana quædam cum sceleris sui con-
 fortibus peregisset, claustra & signacu-
 la januis apposuit; & additâ certorum
 militum custodia, vetuit ne quis ante
 reditum suum illuc introiret. Sed post-
 quam mors ejus nuntiata est, & religio-
 sus Princeps impio successit, fanum in-
 trogressi, admirabilem Imperatoris
 fortitudinem & sapientiam atque pie-
 tatem deprehenderunt. Viderunt en-
 im mulierem capillis suspensam, ma-
 nusque extensas habentem. Cujus dis-
 secto ventre, sceleratus ille victoriam
 Perlicam jecoris inspectione didice-
 rat. Et Carris quidem, hujusmodi de-
 prehensum est maleficium.

CAP. XXVII.

De capitibus humanis, quæ Antiochia in pala-
 tio inventa sunt.

Κεφ. κς'.
 Περὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀντιοχείας εὐρεθεισῶν κεφαλῶν.
 ΕΝ ἀντιοχείᾳ, πολλὰς μὲν κίβωτους ἐν
 τοῖς βασιλείοις κεφαλῶν ἀνθρώπων πε-
 πληρωμένας εὐρηθῆναι φασὶ, πολλὰ δὲ φρέατα
 σωματῶν ἀνάπλευα νεκρῶν. τοιαῦτα γὰρ τῶν
 δυοτανύμων θεῶν τὰ μαθήματα.

ANTIOCHIÆ vero, plurimas ar-
 cas in palatio repertas esse ferunt,
 plenas capitibus humanis; multos item
 puteos cadaveribus refertos. Ejusmodi
 enim est disciplina abominandorum
 deorum.

Κεφ. κη'.

Περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ πανδημίας γινουμένης χυρῆσεως.

Ἡ Δὲ ἀντιόχεια πόλις τὴν ἐκείνη μεμαθη-
 κῆσα σφαγὴν δημοβονίας ἐπέβη καὶ πα-
 νήρως ἑξ ἑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐχορευον
 καὶ τοῖς μαρτύρων σηκοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θεατρῶσις

CAP. XXVIII.

De publica latitia ac festivitate Antiocheno-
 rum ob Juliani cadem.

CIVITAS portu Antiochenorum,
 comperta illius cæde, conviviis ac
 festivitatibus vacare cæpit. Nec in Ec-
 clesiis solum ac martyriis cuncti tripu-
 diabant; sed in ipsis etiam theatris

T ij

victoriam crucis prædicabant, & illius A
 oracula deridebant. Ego vero admira-
 bilem quandam Antiochenorum vo-
 cem hoc loco apponam, ut ejus apud
 posteros custodiatur memoria. Omnes
 siquidem simul juncti clamabant: Ubi-
 nam sunt vaticinia tua, Maxime stulte?
 Vicit Deus & Christus ejus. Erat enim
 iis temporibus Maximus quidam, pro-
 fessione Philosophus, sed magicis arti-
 bus deditus, & qui futura se prædicere
 gloriaretur. Qualiter vero Antioche-
 ni ab eximio Apostolorum pari, Petro
 ac Paulo, Divinæ fidei documentis in-
 structi, & univerforum Dominum ac
 servatorem fervidè amantes, scelestif-
 simum Julianum semper detestati sint,
 Julianus ipse optime noverat. Atque
 idcirco librum contra eos scripsit,
 quem *μισοπόρονα* appellavit. Ego vero
 in hac publica letitia quæ tyranni exi-
 tum consecuta est, librum hunc con-
 cludam. Nefas enim esse duco, reli-
 giosum Principatum cum impia domi-
 natione connectere

τῶν σωρῶτων νίκῃ ἐκήρυξον, καὶ τοῖς ἐκεί-
 νων μαυρίσμασιν ἐπιώταζον. ἐγὼ δὲ καὶ τῶν
 ἀξιάγαστον τῶν ἀλλοχέων θῆσω Φωνῶν, καὶ
 καὶ τοῖς μετ' ἡμᾶς ἐσομένοις ἡ ταύτης Φο-
 λάτῃ μνημῆ κοινῇ γὰρ πάλλες ἐδόων, πᾶσι
 τὰ μαυρία μᾶξιμε μωρὸ ἐνίκησεν ὁ θεὸς καὶ
 ὁ χριστὸς αὐτῶν. Μᾶξιμὸ γὰρ πρὶν καὶ ἐ-
 κείνο καιρῶ, φιλοσοφίας μὲν πρῶτον μαγε-
 ρικίμεν γοητεία ὅ χρώμεν, ἔπειτα
 λέγαν τὰ μέλλοντα σεμνυόμεν, ὅτι ἰσχυ-
 ροὶ καὶ τῆς μεγίστης ξυνορείου πέρας
 καὶ παύλα τὰ θεῖα δεξάμενοι δόγματα, καὶ
 θερμῶς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην καὶ σωτήρα
 ποτῆντες, βδελυθόμενοι αἰετὸν ἀξίον λη-
 θῆς ἰουλιανὸν διεέλεσαν, καὶ αὐτὸς ἐκεῖ
 ἔφησα φῶς. διὰ τοῦτο, καὶ λόγον συνέ-
 γραψα καὶ αὐτῶν, καὶ μισοπόρονα τῆτον
 ὠνόμασεν. ἐγὼ δὲ τῶν ἐπιτήτελδι ἡ τετρα-
 νη χορείαν, τέλει ἐπιθήσω τῇ συγγραφῇ. ἔ-
 γδ ὅσιοι ὑπέλαβον, ἐυσεβεῖ συναψαί βασι-
 λεία τῶν δυοσεβῆ δυναστειῶν.

Explicat Liber tertius.

Τετὴν λόγον τέλει.

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including the word 'ΕΠΙΤΗΤΕΛΔΙ' and other illegible characters.]